

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 9P/67/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112205103
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Lečko
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5112205103.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudcom JUDr. Branislavom Lečkom, vo veci starostlivosti o maloletého U. M., nar. 2. 9. XXXX, trvalé bydlisko K. - K., Ul. X. č. XX, t.č. bytom K., ul. F. č. XX, občana Slovenskej republiky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom - Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, dieťa matky L. V., nar. XX. 2. XXXX, trvalé bydlisko K. - K., Ul. X. č. XX, t.č. bytom K., ul. F. č. XX, občianky F. republiky a otca Y. M., nar. XX. 3. XXXX, trvalé bydlisko K., t. č. na neznámom mieste, občana Slovenskej republiky, o návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa, na Okresnom súde Žilina dňa 23. 1. 2015, takto

rozhodol:

Otec Y. M., nar. XX. 3. XXXX, je povinný prispievať zvýšeným výživným pre maloletého U. M., nar. 2. 9. XXXX, zo sumy 500 Sk (16,60 EUR) na sumu 90 EUR mesačne, s účinnosťou od 1. 2. 2012, a od 1. 9. 2014 na sumu 100 € vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého dieťaťa.

Nedoplatok na výživnom pre maloletého U. M., za obdobie 1. 2. 2012 do 31. 1. 2015, vo výške 2 692,40 EUR súd povoľuje otcovi splácať v mesačných splátkach po 75 EUR, splatných spolu s bežným výživným, k rukám matky maloletého dieťaťa, pod následkom straty výhody splátok.

Týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Žilina, zo dňa 4. 9. 1998, č. k. 21Nc 102/1998-12, v časti určeného výživného pre maloletého U. M..

odôvodnenie:

Matka maloletého dieťaťa sa návrhom zo dňa 11. 2. 2012, ktorý bol doručený Okresnému súdu Žilina dňa 13. 2. 2012 domáhala, aby súd zvýšil výživné pre maloleté dieťa zo sumy 500 Sk (16,60 EUR) na sumu 64,40 EUR mesačne, od podania návrhu.

Návrh odôvodnila tým, že výživné pre maloleté dieťa nebolo zvýšené 14 rokov a nepostačuje na uspokojenie jeho potrieb.

Otcovi sa nepodarilo doručiť písomnosti na adresu, uvedenú matkou. Súd vykonal šetrenie aktuálneho pobytu otca, avšak jeho aktuálny pobyt sa nepodarilo zistiť.

V súlade s § 48 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodol uznesením zo dňa 12. 2. 2012, sp. zn. 9 P 67/2012, že sa budú písomnosti doručovať otcovi ukladaním v súdnom spise.

Súd rozhodol, že sa pojednávanie vykoná v neprítomnosti otca.

Matka maloletého dieťaťa vo výpovedi na pojednávaní uviedla, že naposledy bolo výživné určené výživné rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 21Nc 102/98 zo dňa 4. 9. 1998 na sumu 500,- Sk mesačne.

V septembri 1998 mal maloletý syn jeden rok. Bola s ním na rodičovskej dovolenke a poberala rodičovský príspevok vo výške 2.700,- Sk. Od 1. 9. 1998 sa zamestnala na polovičný úväzok 1.500,- Sk.

Jej zdravotný stav, aj dieťaťa, bol v čase predchádzajúceho konania, aj v súčasnosti dobrý. Má ukončené SOU krajičírske bez maturity. V roku 1998 ani v súčasnosti majetok nemala. Pred 4 rokmi sa so synom presťahovali z ul. X. č. XX do K., F. č. XX.

V roku 2012 za bývanie platila asi 180 € a od januára 2014 sa zvýšili náklady na bývanie na 250 €. Ide o 2-izbový byt, ktorý má prenajatý od brata. Býva s nimi jej priateľ, ktorý je živnostník a jeho príjem je asi 600 €. Na bývanie jej priateľ prispieva 125 € mesačne. Inú vyživovaciu povinnosť nemá.

V roku 2012 mal syn 14 rokov a v septembri 2012 nastúpil do 8. ročníka základnej školy. V septembri 2013 nastúpil syn do 9. triedy základnej školy a v septembri 2014 do prvého ročníka SOU kuchár - čašník bez maturity.

Otec neplatí výživné asi 17 rokov, ani sa so synom nestretáva, nič mu nekupuje. Nevedela uviesť, kde sa otec dieťaťa v súčasnosti nachádza. Poberá náhradné výživné vo výške 20 € mesačne.

V roku 2012 až do decembra 2014 pracovala ako upratovačka a jej čistý príjem bol mesačne 176 €. Išlo o polovičný úväzok. Od 8. 1. 2015 sa zamestnala ako upratovačka na polovičný úväzok s príjmom v čistom asi 176 €. Iný príjem nemá.

Výdavky spojené so starostlivosťou o syna:

Od septembra 2014 syn chodí do krúžku posilňovania, kde sa ročne platí 20 €. Predtým nemal záujmové aktivity, s ktorými by boli spojené výdavky.

Pokiaľ chodil na ZŠ boli výdavky nasledovné: na stravu vynaložila asi 90 € mesačne, oblečenie 20 €, hygienické a iné základné potreby 10 €, cestovné do školy 20 €, výdavky v škole priemerne 10 €, mobil 6 € mesačne. Iné výdavky nemala.

Od nástupu na strednú školu boli výdavky nasledovné: na stravu vynakladá asi 100 € mesačne, oblečenie 25 €, hygienické a iné základné potreby 10 €, výdavky v škole priemerne 20 €, mobil 6 € mesačne. Iné výdavky som nemá.

Na začiatku školského roka 2014/2015 musela kúpiť oblečenie na prax za sumu 65 €, za knižky 30 € a rodičovský príspevok ZRPŠ 15 €.

Syn popri škole nepracuje.

Kolízna opatrovníčka vo výpovedi na pojednávaní navrhla zvýšiť výživné pre maloleté dieťa na sumu 90 € od podania návrhu a od 1. 9. 2014 na sumu 100 € mesačne.

Súd na pojednávaní vykonal aj listinné dôkazy, preukazujúce predovšetkým príjmy a výdavky matky, jej majetkové pomery, ako aj náklady spojené s výchovou a výživou maloletého dieťaťa.

Súd sa na pojednávaní oboznámil predovšetkým s obsahom spisu Okresného súdu Žilina, zo dňa 4. 9. 1998, č. k. 21Nc 102/1998, najmä s rozsudkom Okresného súdu Žilina, zo dňa 4. 9. 1998, č. k. 21Nc 102/1998-12, na základe ktorého bol otec povinný platiť výživné pre maloleté dieťaťa vo výške 500 Sk mesačne, s účinnosťou od 1. 5. 1998.

Z rozsudku vyplýva, že otec v roku 1998 nemal inú vyživovaciu povinnosť. Bol zamestnaný s príjmom asi 8 000 Sk netto.

Z rodného listu maloletého dieťaťa vyplýva, že jeho otcom je Y.n M..

Matka bola v roku 1998 na rodičovskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok vo výške 2 700 Sk. V septembri 1998 začala pracovať na polovičný úväzok, s príjmom asi 1 500 Sk.

Zo správ Sociálnej poisťovne, pobočka Žiliny vyplýva, že otec bol od 4. 11. 1998 samostatne zárobkovo činnou osobou. Od 1. 5. 2006 do 30. 9. 2006 bol zamestnancom obchodnej spoločnosti M. SR, v.o.s. Nepoberá sociálne dávky.

Z výpisu zo živnostenského registru vyplýva, že otec je živnostník od 4. 11. 1998.

Súd sa oboznámil s výdavkami matky, pri uspokojovaní potrieb maloletého dieťaťa, ktoré predložila súdu v písomnej forme.

Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov č. 36/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o rodine), rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy mal. dieťaťa.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 odsek 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre mal. dieťa možno priznať najdlhšie na dobu 3 rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 120 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len OSP), vo veciach, v ktorých konanie možno začať aj bez návrhu je súd povinný vykonať ďalšie dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu veci, hoci ich účastníci nenavrhlí.

Podľa § 125 OSP a dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Súd vykonal dokazovanie na pojednávaní výsluchom matky, kolíznej opatrovníčky a oboznámením obsahu listinných dôkazov.

Podľa § 132 OSP súd hodnotil dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podľa § 154 ods. 1 OSP je pre rozsudok rozhodujúci právny stav, v čase jeho vyhlásenia.

Keďže výživné pre maloleté deti predstavuje opakujúce sa dávky, súd v súlade s ustanovením § 154 ods. 2 OSP mohol uložiť povinnému povinnosť i na plnenie dávok, ktoré sa stanú zročnými len v budúcnosti.

Na úvod súd konštatuje, že nebol oprávnený skúmať výšku pôvodne určeného výživného na maloleté dieťa v roku 1998, pretože by išlo o neprípustnú reparáciu právoplatného rozhodnutia.

Súd preto v rámci dokazovania najskôr skúmal, či došlo k zmene pomerov na strane všetkých účastníkov konania, t.j. otca, matky a maloletého dieťaťa, a to od predchádzajúcej úpravy výživného do času

rozhodovania o návrhu matky na zvýšenie výživného, teda či je vôbec oprávnený vec výšky výživného opätovne prejednať.

Zmena pomerov (ako hmotnoprávny základ pre nové rozhodnutie o výške výživného) nemusí byť podstatná. Na druhej strane musí byť tak závažná (kvalifikovaná), aby bolo možné konštatovať, že pôvodné rozhodnutie pri takto zmenených pomeroch neobstojí. Je potrebné prihliadnuť na rozsah, časové trvanie ale aj všetky ostatné okolnosti, ktoré sa závažnejším spôsobom prejavujú v pomeroch účastníkov, v porovnaní s ich pomermi v čase skoršieho rozhodnutia.

Pri posudzovaní zmeny pomerov súd prihliadol aj na vývoj životných nákladov (objektívna okolnosť) od určenia výšky výživného skorším rozhodnutím, spolu s inými dôvodmi (subjektívnymi okolnosťami na strane účastníkov konania).

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázaný nasledovný skutkový stav veci:

Matka sa stará o maloleté dieťa sama, otec neplatí určené výživné ani sčasti. S dieťaťom sa nestretáva, neposkytuje mu ani iné plnenia. Otec je evidovaný ako živnostník, nebol v rozhodnom období (od roku 2011) evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a nepoberá ani sociálne dávky. Je hlásený ako bezdomovec.

Oproti predchádzajúcemu obdobiu, keď bolo súdom určené výživné vo výške 500 Sk, došlo k nasledovnej zmene pomerov u všetkých účastníkov konania:

V roku 1998 sa matka osobne starala o maloleté dieťa na rodičovskej dovolenke. V roku 2012 mal syn 14 rokov a v septembri 2012 nastúpil do 8. ročníka základnej školy, v septembri 2013 nastúpil do 9. triedy a v septembri 2014 do prvého ročníka SOU.

Otec neplatí výživné asi 17 rokov, ani sa so synom nestretáva, nič mu nekupuje.

Matka má príjem z polovičného úväzku asi vo výške 176 EUR. Opakujúce sa mesačné výdavky na syna, pokiaľ navštevoval základnú školu, matka vyčíslila na sumu cca 160 EUR a po nástupe na strednú školu 170 EUR. Matka má samozrejme aj jednorazové výdavky, najmä začiatku školského roka.

Podstatná je aj tá skutočnosť, že matka sa o dieťa sama stará, bez akejkoľvek pomoci otca.

Aktuálne pomery otca sa súdu nepodarilo zistiť, pretože sa zdržiava na neznámom mieste. Je však evidovaný ako živnostník, nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Nepoberá žiadne dávky, Z týchto skutočností možno dôvodne predpokladať, že má pravidelný príjem. Súd ustálil, že otec je schopný dosiahnuť príjem minimálne 400 EUR netto, na základe jeho živnostenského oprávnenia.

Rodinné prídavky pre maloleté dieťa sú štátne dávky určené výlučne deťom, preto ich súd nezahrnul do príjmov matky.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, zmena výšky výživného je možná najskôr od času, keď došlo k zmene pomerov. Pri zmene pomerov súd vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Na základe vykonaného dokazovania potom súd uzavrel, že oproti stavu, keď súd určil otcovi platiť výživné na maloleté dieťa, došlo k zmene pomerov predovšetkým na strane matky, maloletého dieťaťa a taktiež aj k zvýšeniu životných nákladov.

Následne súd (potom, ako mal preukázané, že sa pomery účastníkov zmenili), rozhodoval o zmene výšky výživného, ktoré je povinný platiť otec maloletých detí k rukám matky.

Vyživovacia povinnosť rodičov k maloleťmu dieťaťu (miera tejto povinnosti) má kvalitatívnu a kvantitatívnu stránku. Kvalitatívna stránka je u obidvoch rodičov v zásade rovnaká. Rozdiely v kvantite sú určované v závislosti od schopností, možností a majetkových pomerov každého rodiča, ktoré sa posudzujú individuálne. Tieto kritéria súd skúmal u obidvoch rodičov napriek tomu, že výživné sa určovalo len voči jednému z nich.

Napriek tomu, že právna úprava vyživovacej povinnosti rodičov voči maloleťmu dieťaťu nie je postavená na tzv. „objektivizácii výživného“, súd vychádzal pri určení výšky výživného (aj pri úprave výšky výživného) zo všeobecných kritérií, a to:

- odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa,
- schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodičov,
- prihliadol na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará,

ktoré posúdil a vyhodnotil na základe vykonaného dokazovania.

Z vykonaného dokazovania teda vyplynula taká zmena pomerov, ktorá odôvodnila novú úpravu výšky výživného, a to diferencovane, od 1. 2. 2012, keď maloletý syn navštevoval základnú školu na sumu 90 EUR a od 1. 9. 2014, keď nastúpil na strednú školu na sumu 100 EUR.

Keďže súd zvýšil výživné pre maloleť dieťa od 1.2.2012, vznikol otcovi dlh na výživnom v sume 2 692,40 EUR.

Dlžné výživné ustáli súd nasledovným postupom: súd zvýšil výživné od 1. 2. 2012 o 73, 40 EUR (90 EUR mínus 16,60 EUR - 500 Sk) a za obdobie od 1. 9. 2014 o sumu 83,40 EUR (100 EUR mínus 16,60 EUR - 500 Sk). Obdobie od 1. 2. 2012 do 31. 8. 2014 predstavuje 31 mesiacov. Dlh za 31 mesiacov predstavuje sumu 2 275,470 EUR (31 mesiacov krát 73, 40 EUR). Obdobie od 1. 9. 2014 do 31. 1. 2015 predstavuje 5 mesiacov. Dlh za 5 mesiacov predstavuje sumu 417 EUR (5 mesiacov krát 83, 40 EUR).

Súd umožnil otcovi splácať dlžné výživné v splátkach po 75 EUR mesačne, spolu s bežným výživným tak, aby dlžné výživné uhradil do 36 mesiacov.

Súd povolenie splátok odôvodňuje úpravou výšky výživného, výškou priznaného nedoplatku na zameškanom výživnom a schopnosťami, možnosťami a majetkových pomermi rodičov a odôvodnenými potrebami oprávneného dieťaťa, ktorého výchova a výživa nebude ohrozená, aj keď nebude nedoplatok na výživnom uhradený jednou splátkou. Otec si musel byť vedomý toho, že výživné môže byť zvýšené a už v predstihu sa na takúto situáciu mohol pripraviť.

Matka podala návrh na zvýšenie výživného dňa 13. 2. 2012. Podľa ustanovenia § 78 ods. 1 v spojení s § 77 ods. 1 Zákona o rodine, by formálne prichádzalo zvýšenie výživného najskôr od 13. 2. 2012. Podľa názoru súdu nie je možný prísne formalistický výklad uvedených ustanovení Zákona o rodine, neberúc zreteľ na účel konania, a preto súd upravil (zvýšil) výživné od 1. 2. 2012, pričom takýto postup nepovažoval za priznanie výživného späťne tak, ako to má na mysli ustanovenie § 77 ods. 1 Zákona o rodine. Súd týmto postupom sledoval úpravu výživného za celý príslušný kalendárny mesiac, bez potreby vypočítavania pomernej časti zvýšeného výživného za mesiac február 2012 (Zákon o rodine

totiž sumy výživného viaže na opakujúce sa mesačné plnenia). V konaní o výživnom pre maloleté dieťa súd navyiac nie je viazaný návrhom oprávnenej osoby.

Podľa § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Súd podľa § 146 ods. 1 písm. a) OSP o trovách konania nerozhodol osobitným výrokom tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, pretože:

- ide o konanie, ktoré je možné začať aj bez návrhu, a súčasne
- žiaden z účastníkov návrh na náhradu konania nepodal.

Podľa § 163 ods. 2 OSP súd zmenil rozsudok Okresného súdu Žilina, zo dňa 4. 9. 1998, č. k. 21Nc 102/1998-12, v časti určeného výživného, pretože sa zmenili pomery tak, ako je uvedené v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto rozsudku.

Rozsudok zaväzujúci na plnenie vyživovacej povinnosti je podľa § 162 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku predbežne vykonateľný.

Predbežne vykonateľný je výrok o zvýšení výživného (o bežnom výživnom), ako aj výrok o nedoplatku na výživnom, ktorý vznikol v dôsledku zvýšenia výživného od 01.02.2012, a to bez obmedzenia. Súd nemá oprávnenie vylúčiť predbežnú vykonateľnosť ani jedného z výrokov, pretože vyplýva priamo zo zákona.

Predbežnú vykonateľnosť výroku o nedoplatku na výživnom súd modifikoval v súlade s ustanovením § 160 Ods. 1 OSP tak (pri zachovaní povinnosť platiť aj bežné výživné od doručenia rozsudku), že otcovi maloletého dieťaťa povolil platiť zameškané výživné v mesačných splátkach po 75 EUR splatných spolu s bežným výživným, k rukám matky maloletého dieťaťa, pod následkom straty výhody splátok.

Podľa § 162 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku lehota na plnenie výživného plyní od doručenia rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné **o d v o l a n i e**, a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia prostredníctvom Okresného súdu Žilina ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní je potrebné:

- uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované,
- označiť rozhodnutie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom vidí odvolateľ nesprávnosť rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa domáha.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Odvolanie proti rozsudku, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak:

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 OSP,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 OSP.

Ak osoba povinná podľa tohto rozhodnutia dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže osoba oprávnená z rozhodnutia podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.